

Lecturiada elevilor 2016

Povești cu vâlve, lupari, spiriduși și alte asemenea făpturi

“D-apoi cum să nu fie dac-o fost...”

În grădina zmeilor

Cercul de lectură al clasei a VI-a G2,

Colegiul Național “George Coșbuc” din Cluj Napoca,

Exploratorii Fanteziei

Profesor coordonator:

Germina Breaz

Cuprins

Argument	2
Introducere.....	3
Cum au încremenit zmeii în stane de piatră.....	9
Grădina zmeilor contemporani:	
Zmeul-diavol.....	13
Dragonul Papă-Lapte.....	15
Portretul Zgripsoroaicei.....	17
Zmeul Zenit.....	19
Zmeul cel mic.....	21
Zmeul color.....	23
Balaurul de apă.....	24
Zmeii dințoși.....	25
Zgripsorul Metamorphoz.....	27
Zmeul Clown.....	29
Balaurul cu trei capete.....	31
Balaurul Alb.....	32
Zmeul-Tunet.....	34
Zmeul pasionat de fotbal.....	35
Balaurul neîndemânatic.....	36
Jurnalul de bord:	
Cozac Raluca, Ielciu Cristina, Baumgarten Thomas, Mare Teodora, Simon Diana, Kocsis Antonia Krisztina, Gafta Daria, Suciu Vlad și Cătărig Horațiu.....	38-46

Argument

Capacitatea fabulatorie a copiilor este debordantă. La vârsta la care miraculosul are o influență covârșitoare asupra dezvoltării imaginației, poveștile cu vâlve, lupari, știmate, balauri, vârcolaci, zmei și alte asemenea fâpturi sunt în topul preferințelor de lectură. Deși gustul pentru basmele clasice se modifică, rămâne o mare înclinație a copiilor de gimnaziu pentru literatura care păstrează filonul imaginar-fabulatoriu format în prima copilărie, dar în care sunt rafinate clișeele poveștilor populare. Acum elevii gustă cu plăcere un alt fel de basm, mai puțin stereotip, condimentat cu umor și adaptat situațiilor cotidiene. De aceea trecerea de la studierea basmelor populare la citirea unor opere literare culte, în care autorii au folosit ca tehnici de creație parodia sau pastișa după basm, a constituit o adevărată revelație a posibilităților nelimitate pentru manifestarea creativității.

O astfel de experiență a oferit-o citirea unei cărți deosebit de originale în peisajul literaturii contemporane pentru copii, *Enciclopedia zmeilor* de Mircea Cărtărescu, pe care am propus-o la cercul de lectură al clasei a V-a G2, la sfârșitul anului școlar trecut. Copiii au găsit savuroasă această lectură, bucurându-se atât de plăcerea textului, cât mai ales de originalitatea ilustrațiilor. Cartea avea o dublă capacitate de a reflecta lumea bestiarului imaginar, iar prezentarea bipolară (text-imagie) le-a incitat și mai mult fantezia.

A fost o provocare aceea de a continua această "Enciclopedie" a zmeilor cărtărescieni, la cercul de scriere creativă, așa încât să rezulte o "colecție" a portretelor unor ființe fabuloase, lume pitorescă, ce are viața sa fantastică, organizată după niște norme "sociale" aparent familiare, dar, în fond, frapante și comice. În lucrările lor, autorii au încercat să creeze iluzia autenticității existențiale a fiecărei specii de zmeu, dragon, balaur răspunzând la întrebări firești cu privire la aceasta: cine/ce este? cum arată? ce comportament specific are? care sunt elementele habituale? ce mănâncă? cine îi sunt dușmanii? ce mijloace de apărare/atac folosește? ce hobby-uri are? etc. Ei s-au străduit să ilustreze aceste "specii", cât mai sugestiv, printr-o grafică încântătoare, folosind fiecare talentul său în artele plastice.

La început a fost un joc, apoi totul s-a transformat într-un adevărat fenomen care a cuprins întregul colectiv al clasei a V-a, iar la final a rezultat un proiect intitulat *Enciclopedia balaurilor, a zgripsorilor și a zmeilor contemporani*. Mai târziu acesta s-a transformat, printr-o muncă a colectivului de redacție a cercului, în revista de față, a cărei titlu a fost inspirat de locurile misterioase din apropierea Jiboului, *In Grădina Zmeilor*.

Rămâne să facem o nouă călătorie fantastică în această grădină din care s-au "demineralizat", căpătând viață, zmeii contemporani...

Prof. coordonator,
Germina Breaz

Introducere

V-ați întrebat vreodată ce fel de animal e zmeul din povești?

Află, atunci, că acest personaj de poveste, zmeul, este diferit în funcție de proveniența lui. Poveștile românești îl prezintă ca fiind un monstru- om, puternic și uneori capabil de sentimente umane – tandrețe.

El poate lua alteori, înfățișarea unui demon.

Il poți asocia cu căpcăunul sau uriașul, eventual, cu ciclopul din mitologia greacă.

Monstruozitatea sa din povești nu sperie, iar uneori chiar stârnește râsul:

vezi povestea *Spaima Zmeilor* de Ion Slavici sau *Ivan Turbincă* de Ion Creanga

În poveștile nordice se numesc troll și îți recomand să citești: *Stăpânul Inelului- Lord of the Rings* de J.R.R. Tolkien.

În basmele slave, (rusești și bulgărești), zmeul e un monstru- reptilă, balaur, adică un șarpe urias, care are uneori mai multe capete

În poveștile chineze și japoneze, găsim dragonii fioroși care, ca și balaurii, scuipă foc și fac rău în jurul lor.

Daca vreți să aflați și altă opinie, puteți citi cum zmeul e un personaj pozitiv sau și mai bine, să faceți cunoștință cu **Zmeul Zmeilor**:

"Exemplar foarte rar, mai masiv și mai feroce decât zmeii comuni.

Odinioară raspandit din Carpați în Tibet, supraviețuiește azi doar în câteva grădini zoologice particulare americane.

Are un craniu masiv, din cristal deosebit de limpede și de dur, pentru care a fost vânat din cele mai vechi timpuri. Mărgica de după maseaua de minte este și ea foarte râvnită datorită puterii sale de a concentra gândirea. Purtată între sprâncene, se crede că asigură succesul la orice examen.

Zmeul zmeilor se naște doar dintr-un alt zmeu al zmeilor și dintr-o cosânzeană, subspecie a prințeselor.

De aceea, în loc de solzi are pe spinare o coama blondă, pe care și-o unge bine cu seum. Vine pe lume deja îmblățosat și cu buzduganul în mână.

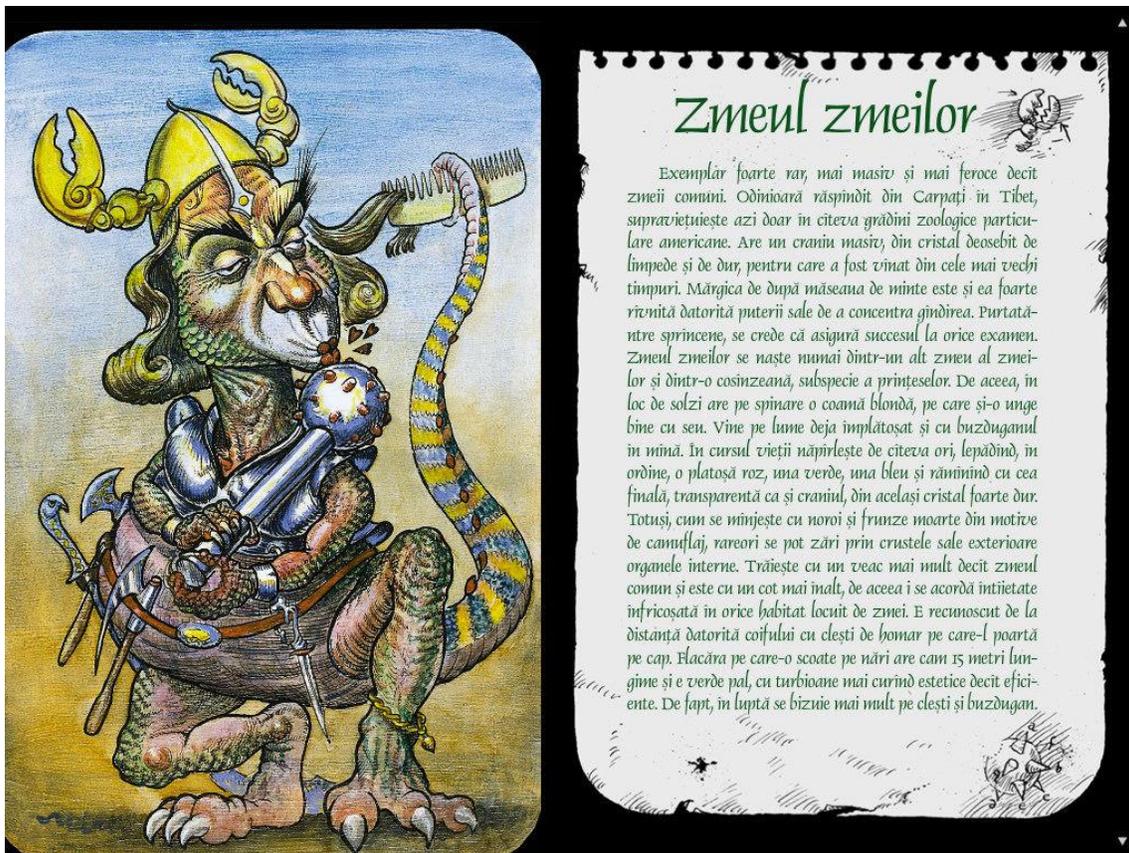
În cursul vieții năpârlește de câteva ori, lepadând, în ordine, o platoșă roz, una verde, una bleu și rămânând cu cea finală, transparentă ca și craniul, din același cristal foarte dur. Totuși, cum se mânjește cu noroi și frunze moarte din motive de camuflaj, rareori se pot zări prin crustele sale exterioare organele interne. Trăiește cu un veac mai mult decât zmeul comun și este cu un cot mai înalt, de aceea i se acordă întâietate înfricoșată în orice habitat locuit de zmei. E recunoscut de la distanță datorită coifului cu clești de homar pe care-l poartă pe cap.

Flacăra pe care-o scoate pe nări are cam 15 metri lungime și e verde-pal, cu turbioane mai curând estetice decât eficiente.

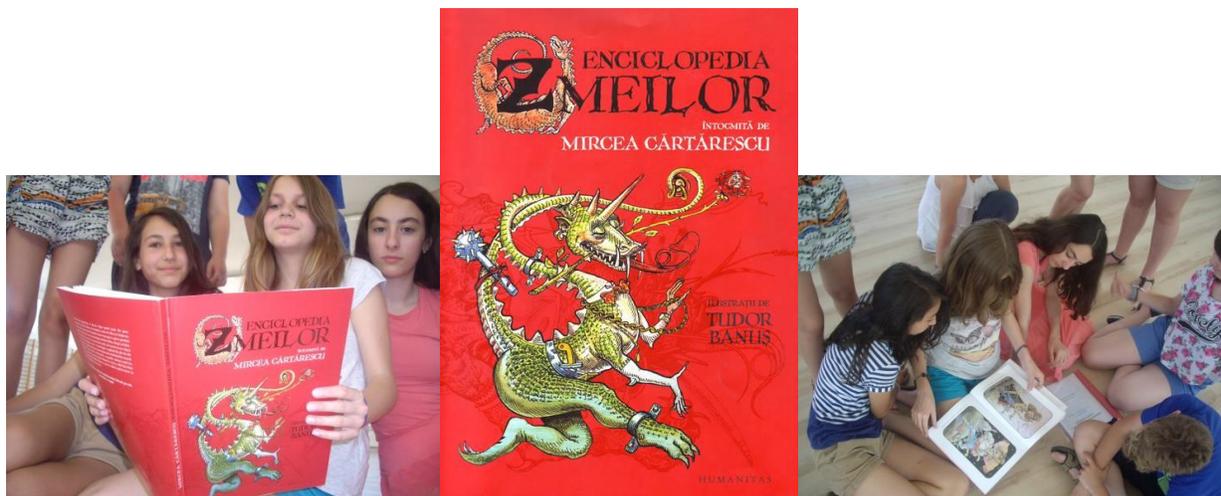
De fapt, în luptă se bizuie mai mult pe clești și buzdugane."

Această prezentare alegorică aparține domnului Mircea Cartarescu și este inclusă în cartea sa, *Enciclopedia Zmeilor*, pe care o recomandăm să-o citiți, dacă

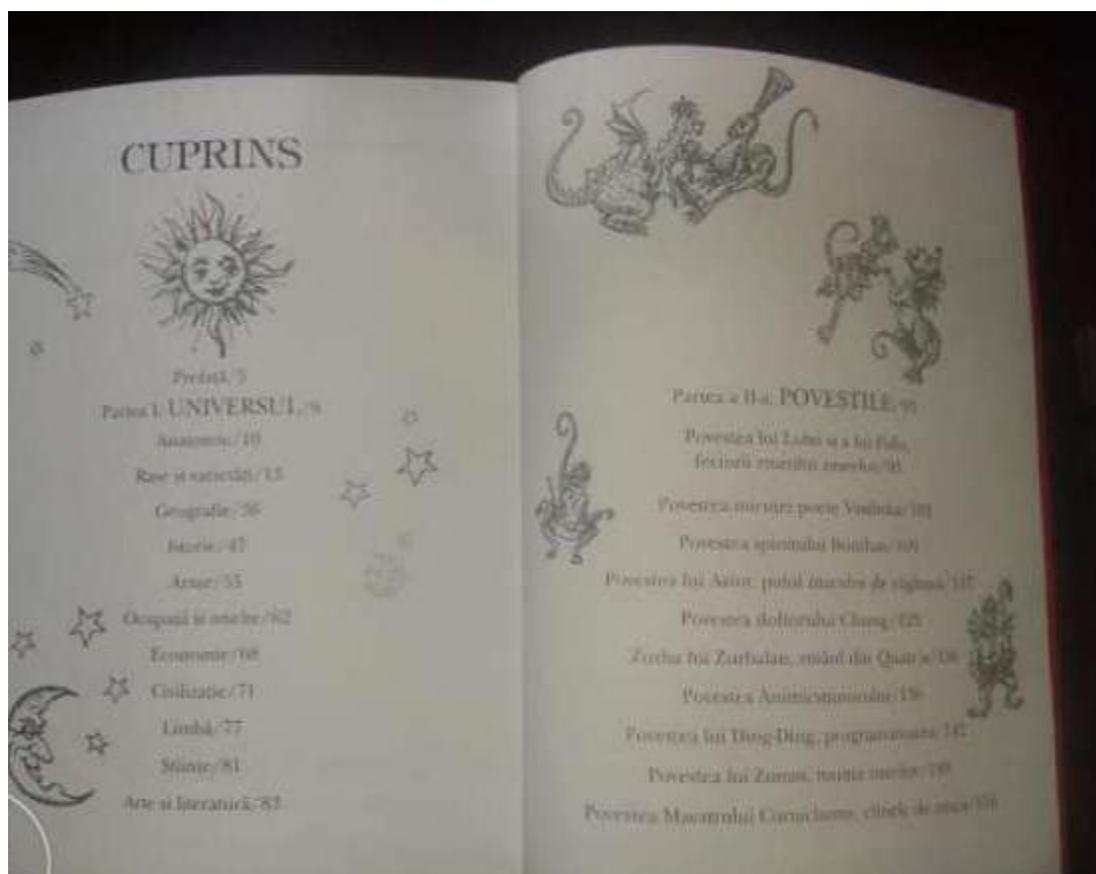
vreți să știți **ce fel de animal e zmeul din poveste!**

Si noi am citit această minunată carte și ne-am bucurat împreună de fantezia cu care a fost scrisă!

Ca orice enciclopedie, este construită după rigorile științifice ale unei lucrări de cercetare:

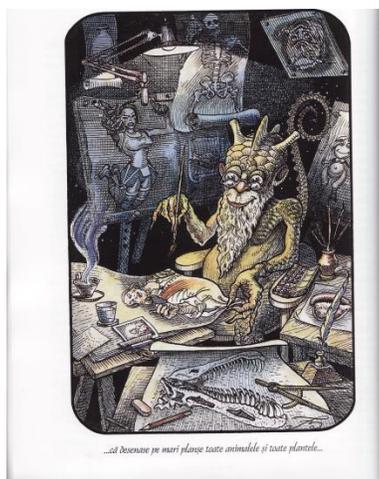

După cum se vede în cuprins, cartea are două părți: prima descrie Universul zmeilor, totul despre anatomie, rase și varietăți ale speciilor de zmei, geografia, istoria, cultura societății lor, dar și armele, ocupațiile și uneltele pe care le folosesc, economia, limba, științele, artele și ... literatura. Da! Ce credeți? Si zmeii au scriitorii lor, au biblioteci și săli de lectură și, în general, cam tot ce avem și noi la cercul de creație și lectură!

A doua parte conține poveștile în care ne putem amuza pe seama aventurilor lui *Lobo și Fofo*, feciorii zmeului zmeelor, a lui *Astor*, puiul zmeului de văgăună, sau putem învăța balada intitulată “*Zurba lui Zurbalan, Zmăul din Quatr’a*”.

Unul dintre cele mai simpatice personaje din lumea zmeilor este filozoful lor, *Animicștiutorul*, cel care are o involuție uimitoare pe parcursul vieții. Astfel, el se naște învățat și în copilărie deține cunoașterea absolută, pentru ca pe parcursul vieții să uite treptat totul, până la bătrânețe, când devine “*animicștiutor*”, adică perfect. El se bucură de respectul celorlalți doar atunci când nu mai știe nimic!

Colectivul de redacție: Cozac Raluca, Simon Diana, Cloșcă Luana și Daria Gafta

Cum au încremenit zmeii în stane de piatră

Intr-o sâmbăta frumoasă din iunie am făcut o excursie minunată împreună cu familia mea, cu alți prieteni și cu părinții acestora la Jibou, în județul Sălaj, ca să vizităm mai întâi celebra Grădină Botanică. În planul excursiei a fost programată și o vizită în rezervația naturală despre care, cu uimire am aflat că se numea Grădina Zmeilor. O astfel de denumire m-a entuziasmat teribil! Imi și imaginam o rezervație în care trăiau fantasticele personaje din basme pe care de când eram mică mi le imaginam în fel și chip! Ardeam de nerăbdare să ajungem acolo. După un drum nu prea lung, de la Jibou, am parcat mașinile la marginea unei păduri ce se întindea cocoțată pe niște dealuri destul de înalte. Pe alocuri se zăreau maluri prăbușite în prapăstii misterioase care lăseau să se vadă niște stânci cenușii, foarte stranii. Nici urmă de vreun zmeu!

În apropierea parcurii, cocoțată pe o balustradă a unui foișor turistic, stătea o fată mărunțică, îmbrăcată cam sărăcuț și încălțată în niște șlapi foarte prăfuiți. Se uita foarte curioasă la noi, și pe fața ei arsă de soare se citea parcă dorința de a ne vorbi. Mama, văzând-o, a înțeles că este o localnică și a întrebat-o cum putem ajunge la zmei. Fata a sărit sprintenă de pe grilaj și a venit să ne îndrume către pădure. Părinții noștri au început s-o întrebe cum o cheamă, în ce clasă e și așa am cunoscut-o pe Ana, care a zis că “merge pe-a șaptea” și că se ocupă de turiștii care apar ocazional pe la Dumbravă. Așa am aflat și că aceasta fusese denumirea locului până de curând, când niște cercetători au schimbat-o în “Grădina Zmeilor”. Mergând înaintea grupului nostru, fata ne conducea pe niște alei pietruite, acoperite cu un praf albicios, printre niște stânci țuguiate și foarte bizare. Ni le arăta pe fiecare spunându-ne și denumirea lor. Intrigați de acestea, am început cu toții să-i cerem mai multe informații.

Așa am aflat că fiecare stâncă din Grădina Zmeilor are propria legendă, indiferent că formațiunea de piatră poartă numele de Fata Cătaniei, Zmeul și Zmeoaica, Soldații, Eva, Căpitanul sau Dorobanțul. Mai toate aceste legende încearcă să explice în mod mitic formarea stâncilor cu forme neobișnuite. În vremurile mai recente, alte stânci, care nu fuseseră botezate de către localnici, au primit nume de genul Acul Cleopatrei sau Sfinxul, date de către savanții care au studiat formațiunile din gresie de Sânmihai.

În partea cea mai vestică a grădinii, mai mari, separate una de alta, stau față-n față două stânci gemene. Sunt Zmeul și Zmeoaica. Se spunea că aceste pietroaie se opreau zmeii să se odihnească atunci când mergeau după sare la Dej”, ne spune una dintre legende Ana.

O altă legendă spune că zona era casa unor zmei care furau fetele oamenilor. Într-o zi, unul dintre ei a furat soarele de pe cer, însă un voinic s-a hotărât să îi înfrunte. După ce l-a învins, a găsit soarele și l-a aruncat sus, pe cer. Ceilalți zmei au venit să îl ajute pe tovarășul lor, dar au fost orbiți de strălucirea neașteptată. În același timp, una dintre fetele eliberate a rostit asupra lor o vrajă, iar zmeii au rămas acolo, transformați în stane de piatră încremenite pentru veșnicie.

De Grădina Zmeilor se leagă și o altă legendă, a fetei Cătăniei. ”La noi, cătane li se spune la femeile mai rele – li se spune așa pentru că sunt autoritare și au atitudine de comandant”, zice Ana râzând.

Legenda spune că, o astfel de femeie avea o fată care s-a îndrăgostit, împotriva voinței mamei sale, de un soldat. Cum fata nu a renunțat la iubirea pentru tânărul militar, mama – cătăna - a blestemat-o să se transforme în stană de piatră încremenită”, ne povestește fata în timp ce ne privește pe toți zâmbind.

Ne-am mai plimbat până a apus soarele după dealurile prăpăstioase, strecurându-ne uneori chiar printre zmeii îngremeniți, cu inima strânsă de emoție și teamă. Imi închipuiam că ei ne aud și ne văd, că sunt gata să se dezmoștească din împietrirea lor și se vor prăbuși peste noi, sau că, făcând o vrajă, ne vor transforma și pe noi în stane de piatră.

Foto: înghesuți de zmei...

Luni dimineața, la școală, abia așteptam să le povestesc colegilor despre aventurile din Grădina Zmeilor. Unii m-au ascultat cam indiferenți, parcă neînțelegând ce e atât de nemaipomenit că am văzut niște stânci ciudate, de la marginea unei paduri. Doar eu mai păstram în suflet sentimentul straniu pe care l-am trait acolo, între monștrii încremeniți, și am hotărât să scriu, mai bine, despre asta.

Sper ca pe voi, cititorii mei, să vă fi convins mai mult!

Reportaj realizat de Luana Cloșcă,clasa a VI-a G2

Zmeul-diavol

de Daria Emilia Gafta

Zmeii-diavol trăiesc sub Germania și Austria. La început, ei au locuit pe pământ, dar când oamenii au început să stăpânească lumea, zmeii au intrat în Lumea de Dincolo.

Acești zmei se hrănesc cu carne și cu fructul dragonului, pe care îl culeg noaptea, de pe tărâmul nostru. Acest fruct îi face mai puternici și mai înfricoșători.

Zmeii-diavol au pielea verde cu abdomenul galben, o coadă ascuțită, două coarne și două aripi uriașe mov. Unghiile lor sunt roz și ochii lor devin roșii atunci când sunt furioși.

Fiecare zmeu este rival cu ceilalți și își dovedesc puterea întrecându-se la aruncarea buzduganului și la licitații pentru domnițe.

Chiar dacă par înfricoșători, zmeii-diavol au un suflet bun față de cei care au nevoie de ajutor.

Zmeul-diavol

Dragonul Papă-Lapte

Dragonul Papă-Lapte trăiește sub pădurile britanice și vorbește engleza perfect , deși dintr-un motiv neștiut cu un ușor accent scoțian . El este o specie total inofensivă pentru oameni, mâncând doar bestii.În ciuda aspectului fioros, dragonul este foarte fricos.După fiecare încăierare fuge speriat în brațele mamei lui și plânge în hohote.Principalul pericol este nemurirea lui.Odată ce este ucis, el se reîntoarce în leagăn ca pui, reîncărcându-se cu noi forțe.

Acest fenomen se repetă de mai bine de un 10000 de ani, în aceste moment, existând doar doi dragoni din aceasta specie:mama și copilul.

Din punct de vedere fizic dragonul are un aspect neobșnuit, având o barbă lungă de capră, coarne ascuțite de țap, urechi lungi, verzi de spiriduș și solzi auriți , țepoși.

Dragonul Papă-Lapte este o specie fascinantă pe cale de dispariție, care merită respectată datorită loialității față de familie de mai mult de un secol.

Luama

Cloșcă

Ok.

Luama
Clogca

Portretul Zgripsoroaicei

de Cozac Raluca

Pe tărâmul celălalt, Prâslea întâlnește o ființă nemaivăzută, numită zgripsoroaică, care prin bunătatea ei îl ajută să se întoarcă pe tărâmul său natal.

Creatura este de mărimea unui elefant. La capătul picioarelor scurte și groase, zgripsoroaica are trei degeteacoperite cu solzi aurii și trei ghiare lungi și ascuțite ca niște lăncii. De o parte și de alta a corpului fâlfâie două aripioare mici, care în zbor au mii de bătăi pe secundă. Această dihanie poate vedea prada până la distanța de trei conace, cu ochii săi bulbucăți. În ciocul ei portocaliu se ascund colții săi ascuțiți și imaculați. Ea mănâncă zilnic șapte kilograme de carne, șapte kilograme de verdeață și șapte kilograme de pâine.

Bunătatea ei poate fi măsurată prin mărimea cozii. Zgripsoroaica are, asemenea vulpii, o coadă lungă și stufoasă. Prin urmare, această creatură are un suflet bun.

Cozac Raluca
V-92

Zmeul Zenit

de Teodora Mare

Cândva , undeva, pe meleagurile îndepărtate trăia un zmeu pe nume Zenit . Era cel mai tânăr dintre toți zmeii. Era înalt , mai înalt decât un brad și puternic , mai puternic decât o stâncă . Pielea lui tare și verde era parcă de nepătruns . Avea ochii mari și negri , doi colți albi care ieșeau din colțul gurii iar hainele lui erau făcute din bucăți de fier , frumos meșteșugite și îmbinate cu fire de argint .

În picioare purta o pereche de opinci din blană de urs croite de însuși străbunicul său . La spate purta mândru un buzdugan iar la brâu avea săbii făcute din cele mai prețioase metale .

Casa zmeului era chiar în mijlocul pădurii . O casă comună, făcută din lut și chirpici . Viața lui Zenit era una destul de plictisitoare , nu făcea decât să meargă la vânătoare și să – și viziteze familia de pe celelalte meleaguri . Într-o zi se auzea sunetul de război iar Zenit era chemat la luptă . Au trecut sute de ani de atunci iar zmeul încă lupta vitejește într-un război fără sfârșit și nu știe când își va putea revedea căsuța din pădure .

MARE TEODORA

Zmeul cel mic

de Șimon Diana Antonia

Zmeul cel mic din basmul „Prâslea cel voinic și merele de aur” arăta precum o bestie feroce și mâncătoare de oameni și domnițe cu părul bălai. Prâslea, în comparație cu zmeul, era ca o furnică mică, mică. Zmeul trăia în pământurile de sub Africa.

Acest zmeu era înrudit cu încă doi zmei, diferiți de el și mult mai slabi în ceea ce privește puterea. Zmeul cel mic era unic în specia sa. El avea niște solzi ascuțiți și aurii precum galbenii din vremurile trecute. Era îmbrăcat cu un soi de haine împărătești, deoarece era un impostor camuflat în rege. Acesta purta aproape mereu pe spatele său zimțat o armură de aramă. Cu coroana cea aurită pe cap și cu buzduganul în mână, el putea aruca buzduganul la o distanță de trei conace. Cu puterea sa, el îl putea învinge ușor pe Prâslea, dar se pare că n-a reușit.

Cu coada sa imensă și cu ochii oblici ațintiți spre oricine îi ieșea în cale, zmeul răgea ca un balaur. El avea totuși ceva extrem de interesant, specific speciei sale, și foarte ieșit din comun: aripile sale erau precum cele ale unui unicorn și ale unui dragon la un loc. Acest zmeu ciudat avea obiceiul ca toată ziua să meargă la lupte crâncene cu frații săi, iar când se întorcea la palatul lui, să arunce buzduganul și să dormiteze.

Acesta era impunătorul mezin zmeu, care a fost din nefericire ucis de Prâslea cel voinic.

Zmeul color

de Șimon Diana Antonia

Zmeul color arată precum o bestie feroce și mîncătoare de domnițe cu parul negru. Zmeul trăiește în pămînturile de sub America de Sud.

Acest zmeu este înrudit cu încă doi zmei, diferiți de el și mult mai slabi în ceea ce privește puterea. El are solzii ascuțiți și roz, precum o acadea. Acesta este îmbrăcat cu un halat verde. Zmeul color poartă și numele de Denco. Acesta poartă aproape mereu pe spatele său zimțat o armură de aur și are dinții de culoare albastru slipitor. Cu coroana cea aurită pe cap și cu buzduganul în mână, el poate arunca buzduganul la o distanță de treisprezece conace.

Cu coada sa imensă și cu ochii oblici ațintiți spre oricine îi ieșea în cale, zmeul rage ca un balaur. Când se enervează, scuipe vopsea de toate culorile. El are totuși un detaliu extrem de interesant, specific speciei sale și foarte ieșit din comun, și anume acesta avea capacitatea de a picta. Orice picta pe armura sa magică, devenea realitate. Acest zmeu ciudat obișnuiește ca toată ziua să picteze tablouri într-o cameră ascunsă în palatul lui de aur colorat în culorile curcubeului. Denco doarme de obicei 13 ore pe zi.

Acesta este impunătorul zmeu color, care o singură dată pe an iese de sub pămînturi, anume pe 21 August și își vânează prada în orașul New York.

Balaurul de apă

Balaurul de apă este unul dintre cei mai pașnici balauri. El trăiește sub oazele din deșertul african, numit SAHARA. Înfațișarea lui este suplă dar lungă. Pielea lui este verde și aspră. Balaurul de apă are solzii și dinții ascuțiți, o coadă lungă, două picioare și o aripioară de pește. El se hrănește cu cămile și dromaderi. Obiceiurile lui sunt de a ieși la suprafața apei și de a stropi cu coada puținii trecători ai Saharei.

Mulți oameni au încercat să-l vâneze și să-l ucida dar nici unul nu a reușit deoarece fiecare armă cu care este atacat îl face mai puternic. De aceea el nu are nevoie de arme pentru a se apăra.

Această specie de balauri este pe cale de dispariție deoarece ei nu trăiesc decât în oazele cu cel puțin trei palmieri în jurul apei. Acești palmieri sunt pentru a le ține umbra, balaurilor de apă. Când balaurul de apă stă la soare, acesta nu mai poate respira. Datorită acestui fapt el se face nevăzut sub oaza în care locuiește. De aceea puțini oameni au aflat de balaurul de apă.

Zmeii Dintoși

De Thomas Baumgarten

Acești zmei se aseamănă cu niște castori uriași și verzi cu urechi și aripi de liliac, tot verzi. Ei au părul castaniu și ciufulit și poartă o salopetă albastră cu cămașă roșie. Pe post de armă ei folosesc măciuca cu țepi de fier.

Acești zmei au 3 puteri supranaturale. Acestea sunt:

- Avantajul de a zbura și de a porni tornade de vânt;
- Vorbitul a peste 600 de limbi;
- Crearea de invenții ciudate și sofisticate.

Puterea de a zbura îi ajută să scape din ghearele dușmanilor; ridicându-se în aer și distrăgând atenția inamicului cu tornada de vânt, el poate scăpa. Abilitatea de a vorbi atâtea limbi îi ajută să facă negoț cu alte creaturi, iar capacitatea de a construi îi ajută să își apere meleagurile de dăunători și să facă troc.

Zmeii Dintoși locuiesc pe tărâmul celălalt, lângă lacul de safir, pe câmpiile de rubin. Ei se hrănesc cu: pere de bronz, banane de aur, etc. Din cauza fructelor din metale prețioase și a faptului că nu se spală pe dinți, au dinții galbeni.

Această specie de zmei este pe cale de dispariție, deoarece ei sunt vânați pentru dinții lor, care sunt considerați foarte prețioși.

1:20

...

Bayergarten Thomas

Zgripsorul Metamorphoz

De Vlad Suciu

Zgripsorul Metamorphoz este rar întâlnit în sudul Rusiei, printre ramurile celor mai înalți copaci din pădurile înzăpezite.

Ei se ascund pentru a răpi din zbor prada lor (tineri oameni). Ei nu se lasă văzuți de oameni, dar dacă nu au mai mâncat de o săptămână ei se transformă în bărbați cu ochii negri, albila față și fără păr și gură.

Înfățișarea lor normală e de păsări uriașe cât un om, piele albă și aspră, cap de rață și o creastă mare.

Ei se ocupă de îngrijirea zăpezii prin ștergerea urmelor de pe ea.

Zmeul Clown

Kocsis Antonia-Krisztina

Legenda spune că acest zmeu domnea odată peste America, dar a fost alungat de către băştinaşi din cauza harababurilor pe care le producea. Numele lui este Riki. El a reuşit să supravieţuiască, retrăgându-se sub America şi hrănindu-se cu glumele oamenilor.

Riki are o piele roz, catifelată, un păr lung, drept şi colorat, pe care îl poartă prins în două codiţe. Are de asemenea nişte ochi micuţi, negri ca penele unui corb şi se uită cruciş. El are o gură roşie, haşurată şi două coarne: unul negru, iar celălalt mov. Deţine nişte aripi mari şi verzi. Este îmbrăcat cu haine bufante şi colorate, poartă nişte papuci mari, de culoare maro, şi bineînţeles, ca orice clown, are un nas mare şi roşu.

Din câte am aflat Riki adoră să îşi petreacă timpul în camerele magmatice ale vulcanilor şi în grotele din canioanele mari. În timpul nopţii însă se înalţă deasupra Americii şi zboară cât e noaptea de lungă. Pentru că Riki este singurul zmeu clown din lume, trebuie să ne asigurăm că se hrăneşte. Prin urmare trebuie să spunem multe glume.

Antonia Kocsis

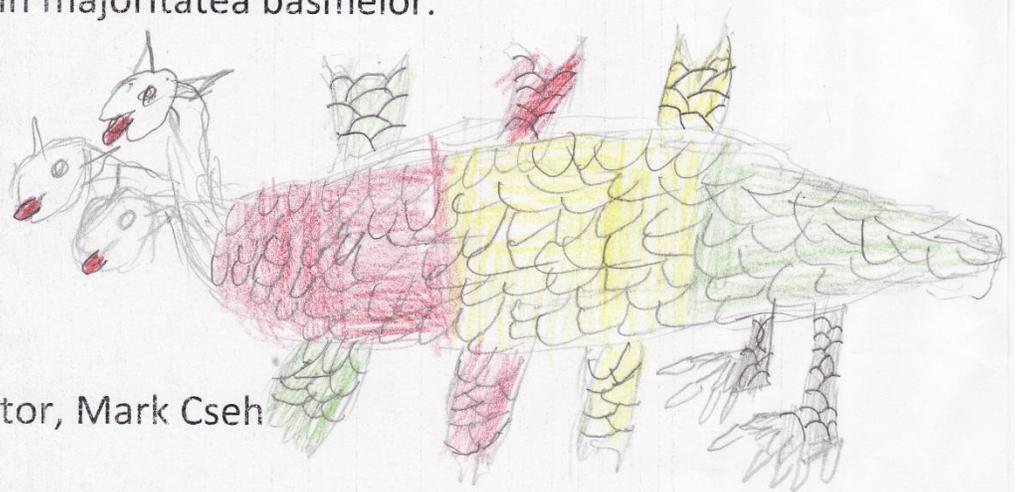
Balaurul cu trei capete

Balaurul cu trei capete este un animal de dimensiune uriașă, de multe ori are forma unui șarpe cu trei aripi, două picioare și cu trei, șapte sau chiar douăsprezece capete.

Balaurul are limba de foc, gheare lungi și puternice și coada mare.

Balaurul este acoperit cu solzi roșii, verzi sau galbeni.

Balaurul reprezintă întruchiparea răului și este prezent în majoritatea basmelor.

Scriitor, Mark Cseh

Alexandra Seac

ALEXANDRA

DEAC

Balaurul alb

Balaurul despre care se relatează în acest basm este o rară specie de balaur oriental-european. El trăiește sub și pe tărâmurile eurasiene, cu excepția zonelor nordice friguroase. Acest balaur este foarte competitiv cu celelalte personaje negative fabuloase din basme, vrând să le elimine, pentru a ocupa el locul de răufăcător legendar, ocazie pe care n-a avut-o până acum.

Balaurul alb poate ajunge la o lungime de maxim 14 m. Solzii au o nuanță alb-sidefie minunată, care strălucește la unghiul potrivit cu soarele. El seamănă mai degrabă cu un șarpe zburător, nelipsindu-i abilitatea zborului. Membrele inferioare sunt practic inexistente, dar cele superioare, lungi de până la 25 cm., sunt dotate cu niște gheare monstruase, lungi de aprox. 10 cm., dar groase de numai 0,8 mm. Aripile sale imense au o anvergură de aproape 20m. Ele sunt la fel de albe ca restul balaurului, și au o membrană de zbor asemănătoare cu cea a liliecilor, doar că mai groasă. Capul este dotat cu o perche de carne imense încovoiate. Balaurul are ochi verzi ca smaraldul, o gură alungită, cu o limbă de lungime considerabilă, ascuțită.

Balaurul alb, în ciuda dușmăniei sale cu celelalte creaturi din bestiarul românesc, este deosebit de social cu semenii săi. În timp, și-a pierdut abilitatea de a scuipa foc. Când se mai întâmplă să răpească câte o domniță, o tratează cu respect și cu politețe deosebită.

Bahamut alle

Alexander Deare

2/11

Felecan Luca

ZMEUL TUNET

Într-un ținut îndepărtat, pe tărâmul celalalt, într-un palat strălucitor cu grădini pline de flori și pomi cu poame de aur și argint, stătea un personaj cu înfățișare ciudată cu puteri supraomenești și proporții uriașe, acesta este ZMEUL TUNET.

Este fioros, are o coada acoperită cu solzi, iar mijlocul lui preferat de transport este un cal năzdrăvan cu mai multe inimi, care zboară pe sus, prin neguri ca o furtună, ca un vârtej.

Arma favorită de luptă este buzduganul pe care îl aruncă de la mari depărtări, pentru a-și vesti sosirea.

Zmeul pasionat de fotbal

de Horațiu Cătărig

Această specie extrem de rară, locuiește pe tărâmul celălalt, care se afla sub Spania.

Zmeul nostru răpește săptămânal câte un fotbalist de pe tărâmul nostru pentru a-și face poză cu el și pentru a-i cere un autograf.

Urmărește cu mare interes toate meciurile din ligă, fie pe stadion, fie pe stadion dire in direct.

Deoarece se hrănește de doua ori pe săptămâna cu fructe luate din Spania,este masiv și puternic. De obicei este blând, dar când se enervează devine agresiv, iar ochii albaștri devin roșii.

Acesta este zmeul pasionat de fotbal.

Mosora Nicole

BALAURUL NEÎNDEMÂNATIC

Balaurul Neîndemânatic trăiește sub împărățiile din Serbia și îi place să mănânce țărăncuțe care vând cartofi. Balaurul Neîndemânatic are un aspect de temut, având coarne lungi asemănătoare cu focul, niște ochi intimidanți și niște țepi cu lame de aramă.

Obiceiurile lui sunt în special foarte interesante. De exemplu îi place să citească poezii, dar nu orice poezii, ci doar „Luceafărul” iar un alt obicei de al lui este de a colecționa timbre colorate.

Armele lui, pe care le folosește mai ales împotriva zgripsorilor și zmeilor sunt respirația lui urât mirositoare și coarnele cu care dărâmă tot ce îi stă în cale.

El se numește „Balaurul Neîndemânatic” fiindcă nu știe să își controleze coarnele și țepii astfel încât strică totul.

Balaurul acesta nu iese foarte des din pământ, de aceea multă lume nu îl cunoaște. El iese din pământ doar când sunt peste cincizeci de grade pentru că este foarte friguros.

Nume: Cozac

Prenume: Raluca

Școala: Colegiul Național

„George Coșbuc” Cluj-Napoca

Clasa: a VI-a G₂

Basmelor și legendelor m-au fascinat de când eram mică. Încercam să profit de orice moment în care bunicul îmi spunea câte o poveste, rugându-l să-mi mai spună una sau să îmi citească din numeroasele cărți pe care le aveam.

Mai târziu am reușit să-mi citesc singură poveștile. Aveau un farmec aparte.

După câțiva ani am început să le născocesc și să dau viață personajelor imaginare. Nu sunt cele mai reușite povești, sunt chiar departe de acelea pe care bunicul obișnuia să mi le depăne seara la culcare, dar poate cu timpul vor deveni mai frumoase.

Am citit și „Enciclopedia Zmeilor” de Mircea Cărtărescu. M-a amuzat mult și mi-a dat câteva idei și repere pentru viitoarele mele povestioare. Eu nu sunt un artist plastic prea talentat, dar scrierile mele vor fi mereu animate de ilustrații cât mai vesele, deoarece, am uitat să menționez, îmi plac basmele cu final fericit.

Nume: Ielciu

Prenume: Cristiana

Școala: Col. Naț. „George Coșbuc,,

Clasa: a-6 a G₂

Încă de mica îmi plăcea să cred că balaurii, zgripsorii, ielele și sânzianele există. Toate aceste fapte m-au convins că lumea are și un strop de magie, căreia numai noi îi putem da viață.

După ce am crescut am început să citesc povești despre acestea, și încet încet m-am decis să scriu și eu mici povești din celălalt tărâm. Câteodată le citeam poveștile părinților mei, care m-au ajutat să îmi îmbunătățesc scrisul. Cel mai mult îmi plăcea să inventez chiar eu personajele din poveste și să le dau viață într-un tărâm în care îmi doream să mă aflu și eu.

Am citit cartea lui Mircea Cărtărescu „Enciclopedia zmeilor,, care m-a ajutat să îmi folosesc și mai mult imaginația. Mi-am dorit să particip și eu la acest proiect, deoarece mi se pare o șansă foarte mare de a asculta și părerea altora pentru compunerile mele și pentru a înțelege cum aș putea să excelez în această pasine, scrisul.

Nume: **Baumgarten**

Prenume: **Thomas**

Colegiul Național „George Coșbuc”

Clasa: a VI-a G2

Care sunt motivele pentru care am scris povestea?

De mic eram (și încă sunt) preocupat de personajele mitice, legende. Tata și mama îmi citeau de la 3 ani legendele Greciei antice. Apoi am început să fiu preocupat de istoria dinozaurilor, am văzut filmele din seria “Stăpânul inelelor” și am început să scriu jurnale care conțin povestiri scurte despre creaturi mitice sau creaturi întâlnite în poveștile citite de părinții mei la culcare. Astfel a luat naștere ideea să încep să creez propriile mele personaje. Așa a apărut zmeul dințos, un personaj din poveștile mele fantastice.

Teodora Maria Mare
Colegiul Național “George Coșbuc”
Clasa a VI-a G2

Aș avea ceva de spus și anume cele trei motive pentru care mi-a plăcut „
Enciclopedia zmeilor „ de Mircea Cărtărescu:

1 . Am aflat lucruri noi, lucruri care mi-au schimbat multe convingeri despre
înfățișarea lumii . 2 . Am înțeles cât de mult mă ajută cititul . 3 . Mi- au plăcut
foarte mult desenele făcute cu zmeii hăioși . Și în ultimul rând aș vrea să v-o
recomand și vouă .

Nume: Șimon

Prenume: Diana Antonia

Clasa: a VI-a

De când eram mică, basmele și poveștile m-au fascinat mereu. Bunica și mama mea îmi citeau povești frumoase din cărțile mele favorite, iar eu așteptam cu nerăbdare să le ascult înainte de culcare. Personajele parcă prind viață în cărți, trăind alături de cititor aventuri unice și sentimente intense.

După ce am învățat să citesc, eram încântată că puteam descoperi singură poveștile și minunatele subiecte din cărți. Am citit multe cărți, dar poveștile mele preferate rămân cele ficționare. Lecturând poveștile altor scriitori, am început să îmi scriu propriile mele aventuri și să îmi creez propriile personaje cu abilități fantastice.

Ceea ce m-a inspirat să scriu această descriere a unui zmeu fantastic este cartea lui Mircea Cărtărescu, „Enciclopedia zmeilor”. Am citit această carte, care mi-a stârnit curiozitatea de a inventa propriul meu zmeu fantastic. Am ajuns la concluzia că a inventa povești și a crea personaje este o ocupație minunată, care dezvoltă abilități numeroase de exprimare a ideilor și a limbajului, iar pentru mine cartea este ca o soră. Prin scrierea unor povești educative, putem cu toții transmite lumii un mesaj, care ajunge cel mai bine la sufletul oamenilor prin cărți.

Nume și prenume: Kocsis Antonia

Krisztina

Colegiul National „George Cosbuc” Cluj

Clasa: a VI-a, G2

„Când deschizi o carte, ea zboară. Și tu odată cu ea, ca și când ai călări pe gâtul cu pene fine al unui fluture uriaș”. Acest citat, preluat din Mircea Cărtărescu, m-a făcut parcă să-mi dau seama că ceva lipsește din viața mea, că există un gol care trebuie să fie umplut. Acest text minunat, m-a făcut să-mi doresc din tot sufletul să călătoresc cu personajele unei cărți. Mereu mi-au plăcut basmele și legendele cu personaje mitologice precum zmeii, balaurii sau zgripsorii.

Într-o zi, tatăl meu s-a întors acasă cu o carte. Aceasta se numea „Enciclopedia zmeilor” de Mircea Cărtărescu. Am fost foarte curioasă să văd despre ce era vorba, așa că, după ce i-am mulțumit pentru carte, m-am dus în camera mea și am început să răsfoiesc paginile ei. În timp ce o răsfoiam mi-a venit ideea să dau viață personajului mitologic din imaginația mea.

Nume: Gafta

Prenume: Daria Emilia

Colegiul Național „George Coșbuc“

clasa a VI-a G2

Mereu mi-au plăcut basmele cu personaje mitologice, precum zmeii, balaurii sau zgripsorii. Aceste fapte legendare au fost recreate în imaginația fiecărui scriitor. „Enciclopedia Zmeilor“, de Mircea Cărtărescu m-a inspirat cu propriul meu zmeu și m-a motivat să adaug un nou personaj acestui „lanț“ al imaginației. De asemenea, Mircea Cărtărescu este unul dintre autorii care mi-au înfrumusețat copilăria și datorită cărora mi-a dezvoltat pasiunea pentru citit. Pentru mine, lectura este un tezaur neprețuit, care trebuie valorificat de fiecare om. În compunerile mele, îmi place să fac punți între două lumi diferite și, din când în când, o săritură între ele, ca un dus-întors între două vise.

Nume: Suciu

Prenume: Vlad Stefan

Colegiul Național “George Coșbuc”

Clasa: a 6-a G2

De mic tata îmi citea din basme și cărți de povești fantastice, le admiram și de fiecare dată îl rugam să-mi mai citească una. Devenind mai mare, am învățat să le citesc singur și de atunci mi-au plăcut și mai mult.

Cum un om își alege papucii după mărimea picioarelor sale, eu îmi aleg cărțile după preferințele mele. Mie îmi plac cărțile de acțiune, dar nu orice fel de acțiune, ci una care spune totul direct, fără amănunte, care nu pune ceva mic în drumul personajului principal.

Ideea de a crea personajul meu, mai ales dintr-un domeniu care mă interesează mai mult, mi-a plăcut foarte mult. Adică mituri, legende și creaturi neântâlnite și inexistente. Descrierea unei creaturi misterioase care e nemaipomenit de interesantă.

Cartea “Enciclopedia Zmeilor” de Mircea Cărtărescu mi-a plăcut foarte mult din cauza prezentării unei lumi nemaîntâlnită sau nemaivăzută decât de scriitorii care îi dau viață prin imaginația lor.

Nume:Cătărig

Prenume:Horațiu

Clasa:a 6-a G2

Colegiul Național "George Coșbuc"

Când am creat această compunere, intenția mea a fost să-mi transpun trăsăturile și pasiunile prin interediul unui personaj de basm., căruia îi place să cunoască cât mai mulți fotbaliști și viața acestora. De asemenea, personajul meu are atât calități fantastice, cât și calități umane, prin aceasta demonstrând că așa unele personaje de basm pot să aibă trăsături umane și oamenii, la rândul lor, prin puterea gândului, prin forța interioară și energia pozitivă pot să realizeze lucruri mărețe.